

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Dionysivs Areopagita. 9. Octob.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

S. DIONYSIVS AREO.
PAGITA.

9. Octob.

*Sapientia hujus mundi, stultitia est
apud Deum. Paul. 1. ad Cor. C. 4.*

Is est Dionysius, cui nomen Areopagus fecit, vir inter Athenienses eximie doctus & siderum contemplationi addictus. Quare eo tempore, quo omnis natura morientem Christum lugebat, exclamasse fertur, *aut Deum laborare, aut mundum ruinam meditari.* A Paulo deinde Christo additus, praesse novitio Christianorum gregi Athenis iussus est. Ajunt cum Apostolis abeunti in caelis virgini adfuisse, Certè eam vidisse, aspectuque tam augusto attonitus ingenuè scribitur affirmasse, pro Deo hanc habiturum se fuisse, ni fides Dei matrem esse suggestisset. Paulo etiam commori cupidus Romam advolavit. Sed praeventit Neronis crudelitas, qui spem tantam in Paulo prius decollavit, Galliam ergo cum iussu Clementis Pont. adisset annos numerans X. supra C. vincula primo tulit; tum verbera; utraque Christianâ fortitudine. Exinde ferro, cui flammæ subjectæ erant, lectulo incubuit

Q 3

buit

buit; sed suaviora nunquam somnia de caelo quam tunc vidit. Ita semiustulatus feris obiectus est, sed has etiam virtus demulsit. Iterum in flammis missus, aurum exivit, Post in crucem actus, cruce scilicet gravius habuit deponi è cruce. Ad extremum cum sacrificantem in carcere Christus spectabilis animasset, non minus mortis D. Pauli, quam vitæ æmulus gladio occubuit. Illud memoratu dignum, quòd abscissim caput inter Angelorum accipientium comitatus, suis ipse manibus passus bis mille ad destinatum tumultum portaverit, novo miraculo & funus idē & funeris ductor.

Ex hild. & opere Marian. Canis.

M E D I T A T I O.

De Prudentia.

1. **A**sferit S. Iacobus in Epistola sua, mundi sapientiam vel terrenam esse vel animale; vel diabolicam. Diabolica cadit in ambitiosos; terrena in avaros; animalis in voluptuarios. Quænam est tua prudentia? nonne verum est, totum te esse in quærendis honoribus, divitiis voluptatibus? nonne ea sunt idola tua? *illis ingenium tuum immolas, illis sudorem tuum libas, illis prudentiam tuam accendis.* Tertull.

2. Sapientia quæ de sursum est, hæc tria fastidit bona; fastidit divitias, cum Christus dixerit: *Beati pauperes, va divitibus?* fluxis abstinet voluptatibus, ut potetur æternis. Amat nesciri, & ab hominibus pro nihilo

reputari, dum probetur Deo. Quid plura? omnium detrimentum facit, ut animam lucretur: at sæcularis Sapia. Imprimis habet hoc malum, quod dum ingeris transitoria, abscondit aeterna. Euseb. Emif.

3. Ut agas in omnibus ex veræ prudentiæ præscripto, semper respice finem. Eundem tibi est ad cœlos: en? primum consiliorum tuorum; illuc si pertingas, felix eris, sin minus, infelix. Quid agis ut cœlum teneas? salus animæ magnum & unicum esse debet Christiani negotium, cum ad hoc unum creatus sit. Porro unum est necessarium. Christus!

S. FRANCISCUS BORGIA.

10. Octob.

Qui utuntur mundo tanquam non utantur; præterit enim figura hujus mundi. Paul. 1. ad Cor. 7.

NON prius FRANCISCUS Patrem aut Matrem quàm IESUM & MARIAM balbutiens salutavit. Puer vel facientem vel dicentem Sacerdotem æmulatus est. Juvenis gynæceum non nisi cilicio armatus adiit, reputans se toties hosti loqui, quoties foemina. Jam Gandiæ Dux & Catalauniæ Prorex, per vetustum familiæ morem annum patronum for-

Q 4

tiendi